

המבקש:

מוחמד ג'בארין, ת.ז. [REDACTED]

ע"י עוה"ד חסן ג'בארין (מ.ר. 15528) ו/או מאיסאנה מוראני (מ.ר. 69776) ו/או הדיל אבו סאלח (מ.ר. 93323) ו/או סוהאד בשארה ו/או נארימאן שחאדה-זועבי ו/או עדי מנסור ו/או סלאם ארשיד
מעדאלה – המרכז המשפטי לזכויות המיעוט הערבי בישראל
רחוב יפו 94, ת"ד 8921, חיפה 3109001 ;
טל': 04-9501610; פקס: 04-9503140; דוא"ל: adalah@adalah.org
ליצירת קשר ישיר: טל' נייד: 0507456580

- נגד -

המשיבה:

מדינת ישראל

ע"י עו"ד מור בן אבו, פרקליטות מחוז חיפה (פלילי)
רחוב פל-ים 15 א' (קומה 16), קרית הממשלה, בניין ב' "המפרש", חיפה.
ת.ד. 850, מיקוד: 3309519, DA-HAIFA-criminal@justice.gov.il

בקשה לעיון חוזר בתנאי מעצר של המבקש

מוגשת בזאת בקשה בהתאם לסעיף 52 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים) התשנ"ו - 1996, לעיון חוזר בהחלטותיו מיום 21.11.23 ו- 16.1.2024 בדבר מעצרו של המבקש עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו וכן להורות על שחרורו לאלתר ולחילופין, להורות על שחרורו למעצר בביתו בעיר אום אלפחם - והכל כפי שיפורט להלן בהרחבה.

ואלה הם נימוקי הבקשה:

מבוא

1. המבקש נמצא מאחורי סורג ובריח כבר למעלה מחצי שנה בשל אמירות אותן קרא במהלך הפגנה שהתקיימה ביום 19.10.2023 ואשר מיוחסות לו בגינן עבירות של הסתה והזדהות. זהו המקרה היחיד מאז חקיקת חוקי היסוד לזכויות אדם שבו אדם נמצא במעצר אך ורק בשל סיסמאות שנקראו במהלך תהלוכה למשך תקופה כזו ארוכה שכבר חופפת את מתחם הענישה אשר נקבע בשל עבירות אלה, באם יורשע.
2. המבקש יטען כי מעבר הזמן מאז מעצרו ביום 19.10.2023 והתארכות ההליכים המשפטיים, תנאי המעצר הקשים בהם הוא מחוזק לרבות אי מתן אפשרות למשפחתו לבקרו, פסיקות של בתי המשפט שניתנו לאחרונה בענייני עבירות הביטוי, שינוי הנסיבות בדבר הפגנות ועצרות מאז מעצר המבקש וכן הנסיבות האישיות של המשפחה - כל נסיבה לבדה וכולן יחדיו, מצדיקות לעיין מחדש בהחלטת בית המשפט להשאירו מאחורי סורג ובריח עד תום ההליכים.

3. יצוין כי בית המשפט הנכבד החליט כבר ביום 21.11.23 כי חלופת מעצר הינה אפשרית בעניינו של המבקש. אולם לא התאפשר לספק את תנאי החלופה למעצר בית מחוץ לאום אל פחם לכן המבקש יטען כי השינויים הנ"ל אמורים להשפיע אף על ההערכה של החלופה זו וכי יש לשחררו ממעצר ולחילופין לקבוע חלופה אחרת מתאימה יותר.

חלק עובדתי

רקע

4. ביום 19.10.23 נעצר המבקש יחד עם נאשם מס' 2 לאחר שהשתתפו בתהלוכה נגד המלחמה על עזה (להלן: "התהלוכה"). תחילה, נחקר המבקש בגין התקהלות אסורה, תקיפת שוטר, התנהגות פרועה במקום ציבורי. החל מחקירתו השלישית מיום 21.10.23 החלו החוקרים להעלות שאלות בנוגע לסיסמאות אשר קרא בתהלוכה. המבקש השיב על השאלות שנשאל, נתן את הפרשנויות לסיסמאות שקרא כשנתבקש לעשות כן על ידי חוקריו, הסביר מה הכוונה מהן ואיך להבנתו יש להבין אותן. המבקש עמד על חפותו לאורך כל הדרך והסביר כי המצב המשפטי כפי שהוא הכיר אותו עד יום מעצרו לא הפליל את הקריאות שקרא, כאשר אותן סיסמאות הן סיסמאות שכיחות שהערבים אזרחי ישראל קוראים אותם מזה עשרות שנים מבלי שהמשיבה נקטה באף צעד אכיפתי המצביע על פליליות האמרות בגינן הוא נחקר.

5. ביום 06.11.23, הוגש בעניינו כתב אישום המייחס לו את העבירות הבאות: גילוי הזדהות עם ארגון טרור לפי סעיף 24(א)(1) לחוק המאבק לטרור, התשע"ו-2016 (להלן: "חוק המאבק בטרור"), פרסום קריאה ישירה לביצוע מעשה טרור לפי ס' 24(ב)(1) לחוק המאבק בטרור, וכן הסתה לטרור לפי סעיף 24(ב)(2) לחוק המאבק בטרור, ובצדו בקשה למעצר עד לתום ההליכים.

6. ביום 21.11.23, קבע מותב נכבד זה כי קיימות ראיות לכאורה בעניין שני הנאשמים (להלן: "ההחלטת על ראיות לכאורה"), וכן כי על אף שלא קיימת חזקת מסוכנות סטטוטורית בגין עבירות אלה, קמה נגדם עילת מעצר של מסוכנות לביטחון הציבור בעוצמה גבוהה. עם זאת, נקבע כי חלופת מעצר יכולה לתת מענה למסוכנות זו ולכן בימ"ש הנחה את שירות המבחן להגיש תסקירי מעצר לשני המשיבים בהם תיבחן האפשרות לאיין את המסוכנות האמורה ע"י חלופת מעצר.

7. המבקש הציע חלופת מעצר ראשונה הכוללת את בני משפחתו הגרעינית, אך המפקחים לא הומלצו על ידי שירות המבחן. לאחר מכן הוצעה חלופת מעצר נוספת, בבית דודתו בנצרת.

8. בית המשפט בהחלטתו מיום 16.1.2024 (להלן: "ההחלטה על הארכת המעצר עד תום ההליכים") החליט על השארתו של המבקש במעצר עד תום ההליכים.

שינוי נסיבות

9. ארבעה חודשים עברו מאז אותה החלטה, ושבעה חודשים מיום מעצרו, והמבקש עדיין נמצא במעצר מאחורי סורג ובריח ושוהה בבית הסוהר רמון שבדרום.

10. המבקש יטען כי במשך ארבעה חודשים אלה, חל שינוי משמעותי בנסיבות אשר מחייב את בימ"ש לעיין מחדש בהחלטתו ולקבל את בקשת המבקש ולהורות על שחרורו.

התארכות ההליכים

11. ראשית, ההליכים בעניינו של המבקש עודם נמצאים בראשית הדרך, כאשר הדיון בבית המשפט עוד נמצא בשלב הטענות המקדמיות שחלקן טרם התבררו.

12. זאת ועוד, לאחרונה בימ"ש הדן בתיק העיקרי ביטל את דיוני ההוכחות שהיו קבועים בתיק וזאת לאור הוראות חוק קיום דיונים בהיוועדות חזותית בהשתתפות עצורים, אסירים וכלואים (הוראות שעה - חרבות ברזל), השתפ"ד-2023, אשר אינו מאפשר שמיעת דיוני הוכחות כאשר אין בין הצדדים הסכמה לעניין הוכחות של המבקש באולם בצורה פיזית. במצב דברים זה המבקש נמצא במצב אבסורדי בו הוא צריך לבחור בין התארכות ההליך והתמשכות הפגיעה בחירותו, לבין זכותו להיות נוכח בדיונים בעניינו כאשר להערכתו, ולהערכת צוות ההגנה, אי נוכחותו תפגע בהגנתו ובסיכויו להוכיח את חפותו. מנגד המאשימה מתנגדת בתוקף להבאתו לדיון.

13. מצב דברים זה לא צפוי לבוא על פתרונו בקרוב. שכן, לאחרונה הוארך תוקף הוראת השעה עד ליום 18.8.2024, כאשר ההגבלה הביטחונית מאורכת מעת לעת, בצורה די אוטומטית.

תנאי מעצר קשים ולא חוקתיים

14. שנית, המבקש עצור מזה שבעה חודשים בבית הסוהר. הוא מסווג כאסיר ביטחוני על כל המשתמע מכך לעניין תנאי המעצר הקשים שעל חלקם הוא פירט, בקצרה, בדיון בעניינו ביום 28.12.23 בפני המותב הנכבד כאשר עוד שהה בבית כלא מגידו (עמ' 33, משורה 10 ואילך).

15. בדיון האחרון בעניינו בהליך העיקרי (ת"פ 11191-04-24) מיום 16.04.24, עמד המבקש על תנאי מעצרו מאז שהועבר לבית הסוהר רמון:

[...] אין עצור אחד, ואני מדבר על עצמי ועל האחרים שאתי שהולך לישון, כשהוא שבע [...] כל יום יש נהלים חדשים מהנהלת בית הסוהר, כמו למשל שעלינו לשבת על הברכיים והידיים מאחורי הגב [...] אסור לנו לנעול נעליים [...] לוקח זמן שיביאו לנו משחת שיניים וחומרי ניקוי, וגם נותנים בכמויות קטנות [...] האוכל מגיע מלא בשערות. אין לנו מכבסה לכבס את הבגדים. יש **מחלות אצלנו, כמו סקביאס**. (עמ' 29, ש' 25 ואילך) (ההדגשה נוספה)

חמור מכך, התקיימות דיונים בעניינו מהווה סיבה לעינויים והשפלה נוספים:

מה שיותר קשה זה כשיש לי דיון, מאחר שכדי להגיע מתא המעצר למקום שבו אני יושב כעת, עוצמים לי את העיניים, מורידים לי את הראש, אסור לי להרים אותו, והם מחייבים אותי גם לכופף את הגב. אחרי שאני מכופף את הגב, הם שמים לי את הראש בין הרגליים. כל חפץ שנמצא בדרך מנסים לדחוף אותי לעברו. האזיקים (מנסה להציג לביהמ"ש את הידיים) מותירים סימנים

על הידיים. הסוהר מחזיק גם האזיקים ומסובב אותם בצורה כזו שלוחצת ומכאיבה. כשמגיעים לדלת, הדלת נפתחת ואז הראש שלי נתקל בקיר, והם מתחילים לצחוק." (עמ' 30, ש' 5-10).

16. כפי שבימ"ש יכול להתרשם בעצמו באמצעות ה-VC, המבקש כבר איבד עשרות קילוגרמים ממשקלו.

17. נוסף לדברים אשר העלה המבקש בדיונים בעניינו, בשני המפגשים האחרונים שהתקיימו בינו לבין ב"כ בבית הסוהר רמון סיפר המבקש על התנאים הקשים בבית הסוהר. הוא שוהה כל היום בתא צפוף עם 7-10 אנשים נוספים, הוא ישן על מזרן על הרצפה, כאשר הוא יוצר מהתא אך ורק לדיון ב-VC או למפגש עם עורכי הדין. בעת שהעבירו אותו לרמון בינואר הוא קיבל ציוד חלקי - אליו לא התווסף כלום מאז. האורות דלוקים בחדרים רק במשך שעה אחת ביום וכך גם המים החמים. מסופקות כמויות קטנות מאוד של אוכל כאשר האוכל אינו נקי.

18. נפנה את תשומת לבו של בימ"ש כי עם עליית דרגות הטמפרטורות הצפויה באביב ובקיץ, סביר מאוד להניח כי מחלות העור אשר החלו להתפשט בבתי הכלא, יפרחו וישגשגו, בצורה אשר תציב את המבקש בפני סיכון בריאותי משמעותי.

19. עדות זו של המבקש מקבלת חיזוק גם ממקורות חיצוניים רבים המדווחים על תנאים קשים בכלל בתי הסוהר מאז השביעי באוקטובר. לדוגמא ראו את הדוח המיוחד על רקע מצב החירום הכלאתי שפורסם בידי הסניגוריה מיום 05.02.24, שם דווח כי בצל מצב החירום מוחזקים אסירים ועצורים בשטח מחיה בלתי אנושי, בתנאים תברואתיים ירודים, מצב היגייני גרוע, בעייתי ומזיק לבריאות, תנאי אוורור בלתי נאותים, מחסור בציוד בסיסי לאסירים, ועוד.¹ וכן ראו דיווח בדבר מותם של אסירים פלסטינים במשמורת שב"ס מאז השביעי באוקטובר ועד היום.² לאחרונה, גם היועצת המשפטית לממשלה פנתה לשב"ס וביררה אודות תנאי המעצר של האסירים הביטחוניים והחוקיות שלהם.³

20. יצוין כי לאורך כל התקופה הזו, המבקש לא זכה להיפגש או לדבר עם אף אחד חוץ מבאי כוחו. המבקש לא גשגש את משפחתו, כולל אשתו ובנו הפעוט, מאז מעצרו ולא דיבר איתם. שכן מאז המלחמה שב"ס אוסר על ביקורי משפחות של אסירים ביטחוניים.

שינוי בפסיקות בתי המשפט בענייני עבירות הביטחון

21. שלישית, המבקש יטען כי במהלך מעצרו של המבקש ניתנו מספר החלטות אשר הורו על שחרור נאשמים לחלופת מעצר בעבירות דומות למיוחסות למבקש, כשחלקן מתייחסות למעשים ופרסומים החמורים בהרבה מאלה המיוחסים למבקש:

¹ הסניגוריה הציבורית "תנאי הכליאה במתקני שירות בתי הסוהר – דו"ח מיוחד על רקע מצב החירום הכליאתי", זמין בקישור: www.gov.il/BlobFolder/news/conditions-of-incarceration/he/Conditions-of-incarceration-in-prison-service-facilities.pdf
² <https://www.haaretz.co.il/news/politics/2023-12-06/ty-article-magazine/premium/0000018c-3b9b-d11b-a3bf-ffbb16d80000>
³ <https://news.walla.co.il/item/3657533>

- מ"ת (שלום ירושלים) 54294-02-24 **מדינת ישראל נ' שורבאתי (עציר)**: למשיב, שהינו בעל עבר פלילי מכביד, מיוחסות 10 עבירות של גילוי הזדהות, 6 עבירות הסתה ו-6 עבירות של קריאה ישירה, כאשר בית המשפט ושירות המבחן מעריכים כי המסוכנות הנשקפת ממנו הינה משמעותית לאור היקף הפרסומים. בית המשפט הורה על שחרור המשיב למעצר בית תוך שקבע בשורות 26-23, בעמוד 11 כי "המסוכנות העולה מתוך מעשיו הלכאוריים של המשיב היא מסוכנות גבוהה אשר ברגיל לא נבחנת חלופת מעצר בעניינו. דא עקא, שיש גם משמעות להסתמכות של המשיב על העובדה שבית המשפט היה נכון לבחון שוב ושוב מפקחים כאלה ואחרים ובנסיבות אלה שיקול זה הוא בעל משמעות מכריעה לטובת שחרור המשיב לחלופת מעצר." וכן הורה על שחרור המשיב בין היתר למעצר בית מלא (לא באיזוק) בבית אמו שבירושלים המזרחית בפיקוח אחיו.

- מ"ת (שלום ב"ש) 48538-04-24 **מדינת ישראל נ' הניה (עצירה)**: למשיבה, שהיא אחותו של אסמאעיל הנייה, מיוחסות 2 עבירות של גילוי הזדהות ו-3 עבירות של הסתה לטרור, וזאת בגין פרסומים מפורטים אשר שיתפה בקבוצות וואטסאפ שונות. בית המשפט [מפי כב' השופט יניב בן הרוש] הורה ביום 1.5.2024 על שחרורה של המשיבה, בהתאם להסכמת הצדדים, למעצר בית מלא בביתה כאשר היא תהיה בפיקוח בני משפחה, לצד ערבויות נוספות.

- יתרה מזאת, ראו דיווח על שחרורו של חיים סירוטקין ממעצר בית כשבוע לאחר שדרס מפגינים באיילון: "[סירוטקין שוחרר ממעצר בית וחזר לאמן את טירה](#)".⁴

שינוי במדיניות ההפגנות המעיד על שינוי במצב הבטחוני

22. רביעית, המבקש יטען כי לאחרונה חל שינוי בדבר הפגנות ועצרות באופן האמור להשליך על סוגיית המסוכנות. שכן בעת התהלוכה נשוא כתב האישום היה איסור הלכה למעשה (אם כי לא עוגן בהוראה חוקית) על תהלכות ואף עצרות ביישובים הערבים.

23. לאחרונה מדיניות האיסורים השתנתה והתקיימו בחברה הערבית מספר תהלכות ארציות נגד המלחמה אשר אורגנו על ידי ועדת המעקב בחברה הערבית, ואשר השתתפו בהם אלפים רבים מפגינים: 2.3.2024 – תהלוכה בכפר כנא; 23.3.2024 – תהלוכה במגד אלכרום; 30.3.2024 – תהלוכת יום האדמה בדיר חנא; 3.5.2024 – תהלוכה באום אלפחם; וכן תהלוכה נוספת שאורגנה בנצרת על ידי חד"ש ומק"י ביום הפועל 1.5.2024. כל התהלכות הנ"ל יוחדו להפסקת המלחמה בעזה ובהן נקראו קריאות דומות לאלה שנקראו על ידי המבקש ואשר עברו ללא מעצרים וככל הידוע למבקש אף ללא חקירות.

24. הלכה למעשה, המשטרה חזרה לאחר הפגנות נגד המלחמה לאחר תקופה ארוכה בה היא, דה פקטו, אסרה עליהן או פיזרה אותן בטענה של מסוכנות מעצם עריכת תהלכות והפגנות בעת מלחמה (ראו בג"ץ 8007/23

4
<https://www.one.co.il/Article/460756.html#:~:text=%D7%9E%D7%90%D7%9E%D7%9F%20%D7%94%D7%9B%D7%93%D7%95%D7%A8%D7%92%D7%9C%20%D7%97%D7%99%D7%99%D7%9D%20%D7%A1%D7%99%D7%A8%D7%95%D7%98%D7%A7%D7%99%D7%9F%2C%20%D7%A9%D7%A0%D7%A2%D7%A6%D7%A8,%D7%90%D7%AA%20%D7%94%D7%A7%D7%91%D7%95%D7%A6%D7%94%20%D7%90%D7%95%D7%AA%D7%94%20%D7%90%D7%99%D7%9E%D7%9F%20%D7%94%D7%A2%D7%95%D7%A0%D7%94.>

מפלגת חד"ש נ' מפכ"ל המשטרה (פורסם במאגרים, 8.11.2023). זאת ועוד, מאז מחצית חודש אפריל 2024 מתקיימות מדי שבוע עצרות באום אל פחם הן נגד המשך המלחמה והן נגד המשך מעצרו של המבקש.⁵

25. לפיכך, המבקש יטען כי העובדה שהמשטרה לא פיזרה אותן הפגנות בהן קראו חלק גדול מהקריאות המיוחסות למבקש, לא עצרה אף אחד בגינן ולא הגישה כתבי אישום, וזאת להבדיל מהתקופה הראשונה שלאחר המלחמה, מעידה על כך כי חל שינוי בהערכת המסוכנות הנובעת מקריאות אלה בתהלוכות. כמו כן, עובדה זו מובילה לכרוסם בראיות המוגשות נגד המבקש או במשקלן שכן הדבר מחזק את טענתו שקריאותיו לא היו תמיכה בטרור או במעשה אסור הנוגע לטבח של השביעי באוקטובר.

26. בכך נוצר כעת עיוות דין המעלה טענה מן הצדק ולפיה זה יהיה אבסורדי ולא הוגן שהמבקש נמצא במעצר תקופה כה ממושכת על מנת למנוע מהמסוכנות שלו להוביל אותו להשתתף בהפגנה ולקרוא קריאות מסוג אלה שקרא ביום 19.10.2023 כאשר בחוץ נערכות תהלוכות ועצרות רבות כולל בעירו אום אל פחם שבהן המשתתפים מניפים דגלים וקוראים סיסמאות בין היתר כאלה שהוא נמצא במעצר בגינן.

חומר ראיות חדש המכרסם במסוכנות של המבקש

27. ועוד, חומר החקירה החדש שהגיע לידי ההגנה תומך בגרסה של המבקש לעניין מטרת התהלוכה – הפסקת המלחמה על עזה – ואופייה הלא אלים. משכך, הרי יש מקום להעריך מחדש את המסוכנות המיוחסת למעשים של המבקש.

28. ראשית, לאחרונה הועברו לידי ההגנה 3 תעודות חיסיון אשר כוללות פרפרזות של ההודעות שקיבלה המשיבה, בזמן אמת על אודות ההפגנה. על אף הפרטים החסויים, כל ההודעות מצביעות על כך שמטרת ההפגנה הייתה להתנגד למלחמה ולהרג חפים מפשע ולא תמיכה או הזדהות עם טרור ובוודאי לא דברי אהדה לטבח שבוצע על ידי החמושים מטעם חמאס בשביעי לאוקטובר ביישובי עוטף עזה.

29. שנית, עיון בחקירות שאר העצורים בהפגנה, אשר הועברו גם הן רק לאחרונה, מצביע על כך שהעצורים נחקרו הן על המטרה של ההפגנה והן על המשמעות של מספר סיסמאות שמיוחסות למבקש. הנחקרים נתנו תשובות שעולות בקנה אחד עם הגרסה שמסר המבקש לעניין מטרת ההפגנה והפרשנות של האמירות ובכך הם בעצם מאשררים כי מדובר בתהלוכה שנועדה להזדהות עם האוכלוסייה האזרחית בעזה ולהתנגד למדיניות המלחמה הן של ישראל והן של חמאס:

<https://bldtna.co.il/%D8%A7%D9%85-%D8%A7%D9%84%D9%81%D8%AD%D9%85-%D8%AA%D8%B8%D8%A7%D9%87%D8%B1%D8%A9-%D8%AA%D8%B6%D8%A7%D9%85%D9%86%D9%8A%D8%A9-%D9%85%D8%B9-%D8%A7%D9%84%D9%86%D8%A7%D8%B4%D8%B7-%D8%A7%D9%84%D9%85%D8%B9;https://www.arab48.com/%D9%85%D8%AD%D9%84%D9%8A%D8%A7%D8%AA/%D8%A3%D8%AE%D8%A8%D8%A7%D8%B1-%D9%85%D8%AD%D9%84%D9%8A%D8%A9/2021/03/05/%D9%84%D8%AC%D9%86%D8%A9-%D8%A7%D9%84%D9%85%D8%AA%D8%A7%D8%A8%D8%B9%D8%A9-%D8%AA%D8%AF%D8%B9%D9%88-%D9%84%D8%A3%D9%88%D8%B3%D8%B9-%D9%85%D8%B4%D8%A7%D8%B1%D9%83%D8%A9-%D8%B4%D8%B9%D8%A8%D9%8A%D8%A9-%D9%81%D9%8A-%D9%85%D8%B8%D8%A7%D9%87%D8%B1%D8%A9-%D8%A3%D9%85-%D8%A7%D9%84%D9%81%D8%AD%D9%85-%D8%A7%D9%84%D9%8A%D9%88%D9%85-%D8%A7%D9%84%D8%AC%D9%85%D8%B9%D8%A9>

- חקירתו של תאבת ג'בארין: בחקירתו מיום 20.10.23 נשאל: "ש: מדוע השתתפת בהפגנה? ת: לא יודע. ש: מה זה לא יודע? ת: להגייד לא לרצוח ילדים, אני השתתפתי כדי להגייד לא לרצוח ילדים ש: איזה ילדים? ת: כל הילדים בארץ, וגם מחוץ לארץ (ש' 6 ואילך). וכן בחקירתו מיום 21.10.23 הוא נחקר על השתתפות בהתקהלות אסורה ותקיפת שוטרים, נשאל על מעורבות החיראק בארגון ההפגנה והוא מוסר כי הוא מכיר אותם ממעורבתם במאבק נגד האלימות, ואז הוא נשאל ספציפית על הנאשמים ותפקידם בחיראק והוא מוסר כי הוא ראה אותם בהפגנה אך לא מכיר אותם (ש' 91-109, עמ' 5), "ש: מה הייתה הכוונה שלכם מההתקהלות? ת: אני יודע שהמטרה זה בגלל מה שקורה עם הילדים הקטנים, אני אישית לא תומך באף אחד, אני לא תומך לא בחמאס לא בפתח ולא בגיהאד אלאסלאמי, מה שעשו חמאס זה לא טוב אף אחד לא מקבלי" (ש' 46-47).
- חקירתו של מוחמד מואפק ג'בארין: בחקירות מיום 21.10.23, הוא נשאל על הנאשמים ומסר כי מכיר את המבקש מהמשפחה אבל את נאשם מס' 2 הכיר רק במעצר. השוטרים מציגים לו תיעודים מההפגנה ומבקשים שיסביר למה התכוונו בדברים. הוא עונה כי נאשם מס' 2 התכוון כי זאת הפגנה למי שמפחד לרשום את דעתו, ואז מוסר כי הוא מבין מהקריאות כי "אני מבין ששולחים מסר לעזה הכוונה מרגישים איתם" (ש' 36-73, עמ' 4).
- חקירתו של מוחמד מחאמיד: בחקירתו מיום 21.10.23, הוא נחקר על השתתפות בהתקהלות אסורה ותקיפת שוטרים והשוטרים שואלים אותו על החיראק אלפחמאווי, המובילים בחיראק אלפחמאווי, ואם הוא חלק מהחיראק אלפחמאווי (ש' 24-29, עמ' 3 + ש' 35-38, עמ' 4). אז הוא נשאל על הקריאות "מה עשה לך הקריאות ששמעת בסרטון שהצגתי בפניך?" "ריגיל לא עשה לי דבר".
- חקירתו של דאהוד מחאג'נה מיום 21.10.23: ש: "מה רמז מהסרטון שהשמעתי לך, ת: הבנתי ממנו שעושים תהלוכה למען עזה" (ש' 56-57, עמ' 5).
- חקירתו של אנס ג'בארין מיום 21.10.23: "ש: האם אמרו לך על מה ההפגנה? ת: שההפגנה נגד הטבח בישראל ובעזה" (ש' 41-42, עמ' 2). לאחר מכן, החוקרים מציגים לו סרטון של ההפגנה: "ש: מה הבנת מהקריאות ששמעת אשר הוצגו לך עכשיו? ת: הם תומכים עם עזה במטרה להסיר את הסגר על עזה ויסיימו את המלחמה וכי כולם אתם. ש: מי הכוונה כולם? ת: מי שבהפגנה [...] ש: הדברים ששמעת עכשיו בסרטון שהוצג לך, מה הכוונה מה אתה מבין מזה? ש: להפסיק את הסגר על עזה, הם מדברים על ישראל שהיא ממשלת כיבוש" (ש' 56-63, עמ' 6).
- חקירתו של אדהם גזאל מיום 21.10.23: מציגים לו תיעוד של ההפגנה: "ש: האם שמעת מה שאמר? ת: קורא להפגנה, ראיתי אדם ששמו מוחמד טאהר אומר, שרוצה לתת הנחיות חוקיות להפגנה הזו, והבנתי שזאת הפגנה שמתנגדת לתקיפה בעזה. ש: מה התכוון בדבריו? ת: הבנתי שמתנגד לתקיפה בעזה" [...]. ש: מי מדבר כאן? ת: זה חליפה ש: האם שמעת מה שאמר? ת: זה תהלוכה או הפגנה או התקהלות ראשונה שתומכת בעזה. ש: מה התכוון בדבריו? ת: רוצה לתת לעזה. ש: ספר לי מה ראית ושמעת עכשיו? ת: קריאות לתמיכה בעזה [...] ש: ומה הכוונה שעזה תחזיקי מעמד מאדמתך יצאו האריות? ת: אולי התכוון שהם מחזיקים מעמד וסובלים, בגלל שהאריה חזק וסובל, ש: מי מדבר כאן? ת: אחמד חליפה. [...] ש: מה התכוון בדבריו כשאמר אין פתרון אלא רק דיכוי הכובש? ת: מתכוון לישראל, כך הבנתי ממנו. ש: מה התכוון כשאמר שעזה של האשם לא תשתחוה לטנק ולא לתותח? ת: התכוון שעזה יכולה לסבול, בסך הכל תמיכה בעזה." (משורה 77 ואילך).

העדר היכולות של המשפחה למצוא חלופה מחוץ חלופה מחוץ לאום אלפחם

30. המבקש יטען כי במשך שלושת החודשים שעברו מאז ההחלטה על מעצרו עד תום ההליכים, משפחתו של המבקש מנסה לאתר חלופת מעצר מחוץ לאום אלפחם, כדרישת ביהמ"ש, ואולם ללא הצלחה הן בשל הקושי לאתר מפקחים אשר מצד אחד מתגוררים/מוכנים להתגורר מחוץ לאום אלפחם והן בשל קשיים כלכליים שלא מאפשרים לסבסד שכירת בית בערים כמו חיפה ונצרת לאורך חודשים. משכך, תנאי זה הופך את החלופה ללא אפשרית ולא ישימה מבחינת המשפחה ולכן אין בה חלופה אחת ויחידה האפשרית.

החלק המשפטי

(א) חלוף הזמן והתארכות ההליך בתיק העיקרי

31. הלכה פסוקה היא שההתארכות של המעצר - שכידוע אינו מקדמה על חשבון המאסר - מזכה את הנאשם בעיון חוזר ומשפיעה על האיזון בין האינטרסים השונים שעמדו בבסיס ההחלטה המקורית להאריך את המעצר עד תום ההליכים (בש"פ 537/95 גנימאת נ' מדינת ישראל, פ"ד מט(3) 355, 387 (1995)). שכן, העובדה כי מעצרו של הנאשם מתארך וכי משפטו "מוזדחל הוא בעצלתיים" (עניין גנימאת, שם) מהווים שיקול נוסף שיש לקחת אותו בחשבון ואשר לאורו נקודת האיזון בין השיקולים נעה לכיוון חזקת החפות והזכות החוקתית של הנאשם לחירות (ראו למשל: בש"פ 4084/15 מדינת ישראל נ' דלו (פורסם במאגרים, 25.6.2015); בש"פ 10884/08 מדינת ישראל נ' פלוני (פורסם מאגרים 5.1.2009); בש"פ 3734/92 מדינת ישראל נ' עזאזמי, פ"ד מו(5) 072 (1992)).

32. זאת ועוד, התארכות ההליכים משפיעה גם על ההערכה של החלופות המוצעות, שכן:

מתן משקל להימשכות ההליכים יביא בהכרח להגמשה בתנאי השחרור, במובן זה שאם עד כה עמד בית משפט קמא על "חלופה מעולה שבמעולות", על "פיקוח מרשים" ו"איזונים כלכליים דרמטיים", הרי שעתה, נוכח הנסיבות, ניתן להסתפק בתנאים מעט פחות הדוקים ו"דרמטיים", מבלי להתעלם מהצורך להבטיח ככל שניתן מפני מסוכנות המשיבים. יש לזכור, בהקשר זה, כי בכל מקרה חלופת מעצר אינה הרמטית ואין בה בהכרח מענה מוחלט למסוכנות הנשקפת מהנאשם. ניתן להסתפק בחלופה המבטיחה את שלום הציבור במידה סבירה [...] (ההדגשות נוספו)

בש"פ 2889/12 מדינת ישראל נ' פלוני (פורסם במאגרים, 16.4.2012)

33. בהינתן האמור לעיל, המבקש יטען כי מעבר הזמן מצדיק עיון בחדש הן בהחלטה על הארכת מעצרו של המבקש עד תום ההליכים והן בדרישות שקבע בית המשפט לעניין החלופה הראויה לשחרורו, ובעיקר הדרישה כי החלופה תהיה מחוץ לאום אלפחם.

(ב) תנאי המעצר הקשים והמשפילים בהם מוחזק המבקש

34. תנאי המעצר הקשים והלא חוקתיים והמשפילים בהם מוחזק המבקש מחייבים גם הם את העיון מחדש בתנאים שקבע בית המשפט לחלופות המעצר ובהערכה של החלופות.

35. דין הוא, כי מקום בו עצור מוחזק במעצר, בתנאים שאינם כחוק ושיש להם כדי להשפילו ולפגוע בכבודו, ישקול בית המשפט ויעדיף חלופות אחרות וזאת נוכח הפגיעה בזכויותיו החוקתיות.

36. עמד על כך בית המשפט העליון כאשר הוצגו בפניו תנאי מאסר משפילים הדומים במידה רבה לתנאי המאסר בהם מוחזק המבקש :

מר קאבוב, בטיעונו בבית המשפט המחוזי ולפניי, עמד, בין היתר, על התנאים הקשים השוררים בבתי המעצר, בהם נמצאים העצורים בתנאים תת אנושיים ובצפיפות קשה ביותר. חלק ניכר של העצורים לא עומדת לרשותם מיטה לישון בה, ונאלצים הם לישון על הרצפה; וצפיפות זו מביאה עמה אלימות רבה בין העצורים לבין עצמם, על כל הנובע מכך. לכך גם השפעה על אפשרות שמירת הניקיון בתאים וכן ועל טיב האוכל וניקיון הכלים שבהם הוא מוגש. מצב דברים זה יש בו משום השפלת העציר כאדם ומשום פגיעה בכבודו האנושי האלמנטארי. מצב דברים זה שבבתי מעצר מסוימים אינו שנוי במחלוקת, ואף שלטונות בתי הסוהר אינם מתכחשים לו. מציאות קשה ומדאיגה זו של תנאי מאסר משפילים ראינו בה נימוק לעניין שיקול שעל בית המשפט לשקול אף בברירת דרכי ענישה לגבי מי שהורשע בדין. וכך אמרנו בע"פ 344/81, 359[8], בעמ' 327: "אוסף ואעיר, שלרגל המצב הבלתי נסבל, השורר בחלק מבתי הסוהר מבחינת קיום תנאים אנושיים מינימאליים של תרבות מגורים ואכילה [...] מן הראוי להרבות בהטלת קנסות כספיים כבדים ורציניים במקום ישיבה במאסר, כל עוד אין בכך משום ניגוד חריף לנסיבות העבירה והעבריין ולצורך להגן על שלום הציבור וביטחונו. [...] ואם כך אמרנו ופסקנו לעניין מי שהורשע בדין, ושוב אינו בחזקת חפות [...] על אחת כמה וכמה משמדובר לעניין מי שחשוד בלבד וטרם נתברר דינו, והוא בחזקת כשרות וחרף מפשע, שיש לנקוט חלופה למעצר מאחורי סורג ובריה, כשיש בהם בתנאי המעצר משום השפלה ופגיעה בכבוד האדם, פרט למקרים שאין מנוס מלנקוט את אמצעי המעצר כדי למנוע סכנה מוחשית לשלומם ולביטחונם של הציבור או חשש חמור לשיבוש הליכי משפט. וקל וחומר שגישה זו מחויבת היא עתה, משהפגיעה בכבודו של אדם פגיעה היא בזכות יסוד הקבועה בחוק יסוד, שמטרתו לעגן את ערכיה של מדינת ישראל כמדינה יהודית ודמוקרטית. בש"פ 3734/92 מדינת ישראל נ' עזאזמי, פ"ד מו(5) 72, 78 (1992).

37. אין זו בלבד שתנאי המעצר הלא אנושיים והמבזים אמורים להטות את הכף לכיוון בחינת חלופת מעצר, הם אף משנים את אימת המידה להתקיימות עילות המעצר מיסוד סביר לסכנה מוחשית או חשש חמור :

במכלול נסיבות אלה מצווה בית המשפט, וחובה היא עליו, למצוא דרך של חלופה למעצר, וחובה זו גדולה היא במקרה דנן מאשר במקרה "רגיל", שבו לא מצויים פגיעה בכבוד האדם האלמנטארי של הנאשם. על מידת האיזון הראוי בין ערך חירות האדם מחד גיסא לבין הערכים של עשיית משפט, שלום הציבור וביטחונו מאידך גיסא, במקרה "רגיל" של מעצרו של נאשם בטרם משפט מאחורי סורג ובריה - ללא אפשרות של חלופה למעצר בדרך של ערובה או מעצר בית - אמרנו שההצדקה למעצרו היא כאשר קיים יסוד סביר, שיש בו ממש, להכשלת הבירור המשפטי או לשיבושו על ידי שיימלט או ידיח עדים ויעלים ראיות, או כאשר קיים יסוד סביר לחשש של סיכון שלום הציבור או ביטחונו עד עומדו למשפט (ראה: ב"ש 54/87 [12]; בש"פ 335/89 [13] ועוד). אך כאשר האיזון הראוי הוא לא רק בין ערך חירות האדם לבין הערכים של

עשיית משפט, שלום הציבור וביטחון, אלא גם כאשר כבודו האלמנטרי על הסף, מצווה בית המשפט להעדיף חלופה למעצר, אלא אם אין מנוס מלנקוט מעצר מאחורי סורג ובריה כדי למנוע סכנה מוחשית לשלומו ולביטחונו של הציבור או חשש חמור לשיבוש הליכי משפט.
(שם, בעמ' 85)

לעניין זה ראו גם: דברי המשנה לנשיא מ. אלון בבש"פ 4014/92 **ששון נ' מדינת ישראל** (לא פורסם); בש"פ 7053/01 **פלוני נ' מדינת ישראל** (2002).

38. אין ספק כי תקופת המעצר הארוכה בה היה שרוי המבקש ותנאי המעצר הקשים מנשוא, השאירה בו את חותמם. לא למיותר לציין כי רק לאחרונה, המבקש ציין בפני ב"כ, בטרם פרץ בבכי, כי הוא כבר לא זוכר את הקול של בנו הפעוט בן השנה וחצי. לא יכול להיות ספק כי חוויה זו שימשה עבורו תמרור אזהרה והבהירה לו את הגבולות בצורה שלא משתמע לשני פנים. ואכן בתי המשפט נוטים לתת לשיקול זה משקל מכריע. בהקשר זה יפים דבריו של בית המשפט העליון בבש"פ 5876/22 **אלבאז נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים, 22.09.2022). באותו מקרה מדובר באיש דת אשר הועמד לדין על עבירת הסתה כאשר קיים נגדו כתב אישום קודם המייחס לו עבירות דומות ואשר בזמנו היה עודנו תלוי ועומד. בית משפט השלום שיחרר את הנאשם לחלופת מעצר ואילו בית המשפט המחוזי הפך את ההחלטה. בית משפט העליון קיבל את הערעור והורה של שחרור הנאשם לחלופת מעצר וקבע כי:

סבורני כי יש לתת סיכוי לאפשרות שהמבקש הבין שהפעם הוצא למעשיו "כרטיס צהוב", ושלפעולותיו עשוי להיות מחיר בדמות מעצר מאחורי סורג וברית, חילוט כספים וערבויות שצפוי הוא להפקיד כערבון לשחרורו...] וידע המבקש, כי ככל שישוב לדרכו הרעה, כך יהיה קשה אף יותר לתת בו אמון, ובהתאם תעלה הסבירות כי השופט בעניינו יושיט ידו אל עבר ה"כרטיס האדום". (פס' 21)

39. קביעה דומה ניתנה בעניין **הכהן** אשר עסק בנאשמים אשר התנגדו להחלטת הממשלה לפנות את המאחז הבלתי חוקי יצהר ולשם כך נקטו בפעולה שיטתית ומאורגנת לסיכול פינוי מאחזים בדרכים לא חוקיות. על אף שבאותו מקרה נקבע כי הנאשמים פעלו מתוך מניע אידיאולוגי, בסופו של יום בית המשפט העליון הורה על שחרורם של הנאשמים לחלופת מעצר בנימוק כי:

יש לתת סיכוי לאפשרות שהמשיבים, חלקם בעלי משפחות, הבינו שזו הפעם הוצא להם "כרטיס אדום", ולפעולותיהם עשוי להיות תג-מחיר בדמות של מעצר עד תום ההליכים וחילוט כספים וערבויות".
בש"פ 369/12 **מדינת ישראל נ' הכהן** (פורסם במאגרים, 15.1.2012)

דברים אלה יפים שבעתיים בענייניו של המבקש.

40. לכן, לאור תנאי המעצר הקשים שבהם שרוי המבקש מזה שבעה חודשים, ואשר צפוי להישאר בהם לתקופה ארוכה לאור העיכוב בניהול התיק, למשוואת האיזון נכנס שיקול נוסף והוא הפגיעה בכבוד האדם. במצב דברים זה, נקודת האיזון מוסטת לטובת ההעדפה של חלופת מעצר וכי אין להסתפק עוד ביסוד סביר

להתקיימות עילת מעצר, אלא שיש לבחון האם קיימת סכנה מוחשית אשר מחייבת את השארתו מאחורי סורג ובריח.

41. המבקש יטען כי לאור הנסיבות שפורטו לעיל, לא קיימת שום סכנה מוחשית אשר מצדיקה את השארתו מאחורי סורג ובריח לתקופה כה ארוכה על אף תנאי המעצר והפגיעה בכבודו.

(ג) הערכת המסוכנות של הנאשם על רקע החלטות מהעת האחרונה

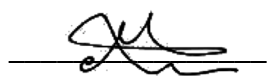
42. ראשית, המבקש ידגיש כי משעסקינן בעבירות ביטוי, כאשר המחלוקת הינה פרשנית/משפטית סביב השאלה האם הביטוי עובר את קו הגבול אותו קובע החוק אם לאו, הרי שהתעקשות הנאשם על חפותו אינה יכולה לעמוד לרעתו. נהפוך הוא: לכל היותר, ניתן לייחס לו טעות בהפעלת שיקול הדעת או טעות בהבנת הגבולות שהציב הדין (אם קריאתו לא תתקבל על ידי ביהמ"ש), אך לא מניע אידיאולוגי להפר את החוק. כאשר המחלוקת בהליך העיקרי היא על מה החוק אומר ביחס לביטוי מסוים, אין להסיק שהמבקש יפר את החוק בשנית ללא אינדיקציות עצמאיות לכך ובכך להגיע למסקנה שלא ניתן לתת בו אמון.

43. שנית, המבקש יטען כי התקופה הארוכה בה שהה מאחורי סורג ובריח בתנאי מעצר קשים ביותר, שכוללים פוטנציאל גדול להתנהלות לא ראויה, בלשון המעטה, מצד סוהרים - כולל אלימות ואיומים - וצפיפות רבה אשר טומנת בחובה גם לפוטנציאל של אלימות בין הכלואים, עברו ללא שום תקרית "משמעתית" בינו לבין הסוהרים ולא הוטל עליו עונשים משמעותיים כלשהם מטעם בית הסוהר. דבר זה מעיד כאלף עדים כי המבקש כן מקבל מרות וסמכות של רשויות המדינה וזאת בניגוד להתרשמות ספקולטיבית של קצינת המבחן משיחה קצרה שקיימה אתו.

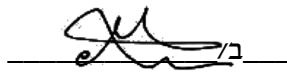
44. שלישית, וכפי שפורט לעיל, במהלך מעצרו של המבקש ניתנו מספר החלטות אשר הורו על שחרור נאשמים בעבירות דומות למיוחסות למבקש, כשחלקן מתייחסות למעשים ופרסומים החמורים בהרבה מאלה המיוחסים למבקש, לחלופת מעצר שלא כללה הרחקה מהישובים של הנאשמים.

45. המבקש יטען כי כל האמור לעיל יש בו כדי לסתור את נקודת המוצא כי לא ניתן לתת בו אמון ומחייב לשקול זאת בשנית, באופן שבית המשפט יורה על שחרורו.

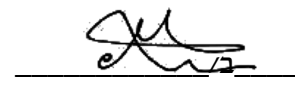
על יסוד האמור לעיל שלפיו התקופה הארוכה שבה שרוי המבקש במעצר, ההתארכות הצפויה של ההליך הפלילי בעניינו, תנאי המעצר הקשים והלא אנושיים בהם הוא שרוי, ושינוי הנסיבות בעניין ההפגנות כולל הפסיקות החדשות לענין עבירות הביטוי וכן הנסיבות האישיות הן של המבקש והן של משפחתו, מחייבים את שחרורו ממעצר ולחילופין, לשקול חלופת מעצר מידתית וסבירה שגם ניתן לקיימה.

מאיסאנה מוראני, עו"ד

חסן ג'בארין, עו"ד

הדיל אבו סאלח, עו"ד

חיפה, 6.5.24